

**آیین نامه اجرایی قانون حمایت صنعتی و
جلوگیری از تعطیل کارخانه های کشور**

مصوب مورخ ۱۳۹۶/۱۰/۲۰ هیأت وزیران

آیین نامه اجرایی قانون حمایت صنعتی و جلوگیری از تعطیل

کارخانه های کشور مصوب مورخ

۱۳۹۶/۱۰/۲۰ هیأت وزیران

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

نشریه کمیسیون حمایت قضایی و مالکیت فکری
اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

اعضای کمیسیون

ناصر ریاحی (رئیس)

احمد آتش هوش (نائب رئیس اول)

حسن شکوهی (نائب رئیس دوم)

لعل محمد بلوچ زهی

سعید جارودی

عباس کبریایی زاده

حجت گشایشی

ابوالفتح همانعی

محمد صمدی

محمد رضا قمی

مهدی امینی (دبیر کمیسیون)

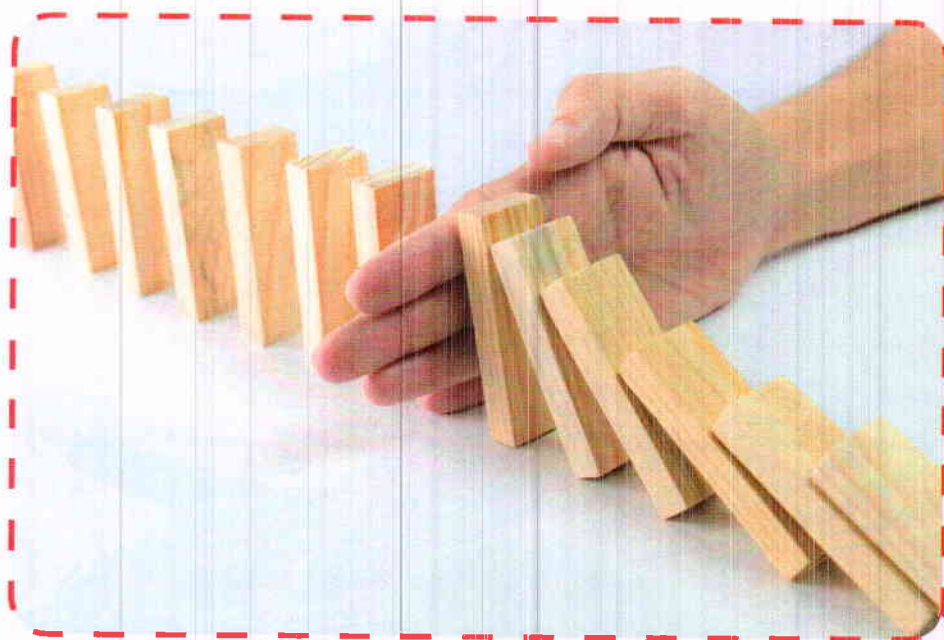
تهیه کنندگان: مهدی امینی

مهرداد صادقیان ندوشن

۲	مقدمه
۳	بازسازی و پیشگیری
	آیین نامه اجرایی قانون حمایت صنعتی و جلوگیری از تعطیل
۴	کارخانه های کشور
۸	نتیجه گیری

ارتباط با کمیسیون حمایت قضایی و مالکیت فکری:

@JPICC

حفظ بنگاه و سازماندهی مجدد آن، معطوف نمود. در قانون تجارت سال ۱۳۱۱ در خصوص ادامه فعالیت تاجر قبل از صدور حکم ورشکستگی، پیش بینی خاصی صورت نگرفته است لیکن پس از صدور حکم ورشکستگی، مدیر تصفیه با اجازه عضو ناظر می تواند تجارت فرد ورشکسته را از سر گیرد (ماده ۵۰۷ قانون تجارت و ماده ۲۷ قانون اداره تصفیه امور ورشکستگی)

علاوه بر این به موجب قانون مذکور امکان انعقاد قرارداد ارفاقی نیز وجود دارد (مواد ۴۷۶ تا ۵۰۳ قانون تجارت). از آنجایی که با صدور حکم ورشکستگی به حیثیت و اعتبار تجاری مدیون شدیداً لطمه وارد می شود لذا قرارداد ارفاقی بندرت منعقد شده است. قانونگذار جهت پر کردن خلاء موجود هیأت حمایت از صنایع و کمیسیون بحران اصل ۱۳۸ قانون اساسی را به موجب قوانین خاص پیش بینی نمود. البته این مقررات تعداد محدودی از اشخاص در حال ورشکستگی را پوشش میدهند که می توانند به کمیسیون بحران مراجعه و از طریق اعطای تسهیلات بانکی و تقسیط بدهی ها مورد حمایت قرار گیرند. کارخانجات صنعتی بحران زده نیز می توانند به هیأت حمایت از صنایع مراجعه کنند.

در لایحه قانون تجارت ۱۳۸۴ در راستای حمایت از بنگاه اقتصادی و جلوگیری از انحلال آن مطابق بسیاری از کشورها بخصوص انگلیس و آمریکا، نهادی به عنوان سازمان بازسازی پیش بینی شده بود

آیین بازسازی قبل از اعلام ورشکستگی به اجرا در می آید و کلیه تاجر متوقف که قادر به ادامه فعالیت تجاری هستند را در برمی گیرد. در این آیین در وهله اول منافع بنگاه اقتصادی مدنظر قرار می گیرد و از طریق وضع حمایت های حقوق خاص کمک فراوانی به ادامه فعالیت و سازماندهی مجدد آن می شود. علاوه بر این نهادهای اجرایی خاص جهت اتخاذ تصمیم خصوص بازسازی پیش بینی شده است که دارای تشکیلات مستقلی است.

اما این لایحه و این تشکیلات علیرغم مطالعه و کار کارشناسی قویای که روی آن انجام شده بود نهایتاً به صفحه تاریخ پیوست و جای خود را به لایحه قانون تجارت ۱۳۹۱ داد که آن نیز هنوز نتوانسته است از پیچ و خم های مجلس شورای اسلامی به سلامت گذر کند.

در لایحه اخیرالذکر قرارداد ارفاقی پیشگیرانه برای جبران نواقص قرارداد ارفاقی و نیز رسیدن به هدف تلاش برای بازگرداندن بنگاه آسیب دیده پیش بینی شده است که البته نمیتواند جایگزینی کامل برای سازمان پیشنهادی بازسازی باشد با این حال تصویب آن میتواند حرکتی رو به جلو قلمداد گردد. فارغ از این لوايح، چنان که اشاره شد در حال حاضر قانون حمایت صنعتی و جلوگیری از تعطیل کارخانهای کشور وجود دارد که می تواند برای برخی واحدهای صنعتی

اجرائیه از طرف مقام صالح باشد.

تبصره ۵- در هر یک از موارد مذکور در بندهای (الف) و (ب) این ماده، آغاز رسیدگی هیأت منوط به احاله موضوع از طرف یکی از وزارتخانه‌های تعاون، کار و رفاه اجتماعی یا صنعت، معدن و تجارت یا جهادکشاورزی به هیأت است.

ماده ۳- پس از وصول مدارک موضوع ماده (۲) این آییننامه، تشخیص اینکه کارخانه منتهی به تعطیلی خواهد شد یا هیأت است، مگر در مورد بند (ج) ماده (۲) این آییننامه که موقوف به اعلام وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است.

ماده ۴- پس از اتخاذ تصمیم درخصوص لزوم اداره موقت کارخانه یا عدم آن، هیأت مراتب را به وزارتخانه‌های تعاون، کار و رفاه اجتماعی و صنعت، معدن و تجارت اعلام خواهد نمود. چنانچه تصمیم هیأت مبنی بر لزوم اداره موقت کارخانه باشد مراتب ضمن تعیین تنخواه‌گردان لازم جهت به کار انداختن یا ادامه کار کارخانه به اطلاع وزارتخانه‌های مذکور می‌رسد. هر یک از وزرای تعاون، کار و رفاه اجتماعی یا صنعت، معدن و تجارت در صورتی که در مورد تصمیم هیأت نظری داشته باشند می‌توانند حداکثر هفت روز از تاریخ وصول اعلام تصمیم هیأت، نظر خود را به آن هیأت اعلام نمایند. چنانچه از طرف وزرای یادشده ظرف مدت مذکور نظری نسبت به تصمیم هیأت اعلام نشود، تصمیم هیأت قطعی خواهد بود. در صورتیکه وزرای یادشده نسبت به تصمیم هیأت ظرف آن مدت اعلام‌نظر کنند، هیأت موظف است ظرف سه روز پس از وصول نظر هر یک از وزرا مبنی بر رسیدگی مجدد تصمیم قطعی خود را اتخاذ نماید.

ماده ۵- در صورتیکه تصمیم قطعی هیأت مبنی بر لزوم اداره موقت کارخانه باشد بدون نیاز به شناسه ملی و شماره (کد) کارگاهی مراتب به دستگاه‌های ذیربط اعلام می‌شود. پس از آن هیأت تصمیم مزبور را پس از دریافت تنخواه‌گردان مذکور در ماده (۴) این آییننامه و تعیین مدیر یا مدیران کارخانه به دادستان و نیروی انتظامی محل اعلام خواهد نمود. دادستان و نیروی انتظامی محل پس از وصول نامه هیأت باید نمایندگان خود را جهت تحویل و تحول تأسیسات و اموال کارخانه به هیأت معرفی نمایند.

ماده ۶- هیأت می‌تواند برای تحویل و تحول تأسیسات و اموال کارخانه نماینده یا نمایندگانی از بین اعضای خود یا اشخاص دیگر انتخاب و معرفی نماید.

ماده ۷- تحویل و تحول تأسیسات و اموال کارخانه با حضور هیأت یا نماینده آن و نمایندگان دادستان و نیروی انتظامی محل به مدیر یا مدیران منتخب هیأت انجام می‌گیرد و صورتجلسه‌های مربوط با ذکر تاریخ به امضای آنان خواهد رسید. حضور نمایندگان کارخانه بلامانع است.

ماده ۸- در موقع تحویل و تحول تأسیسات و اموال کارخانه رعایت نکات زیر ضروری است:

الف - صورت‌برداری کلیه اموال ثابت کارخانه اعم از منقول و غیرمنقول.

ب - صورت‌برداری و ارزیابی اموال مصرف‌شدنی کارخانه.

ج - بستن و امضا نمودن دفاتر قانونی کارخانه.

د - تعیین وجوه نقدی و اسناد بهادار کارخانه.

تبصره ۶- ارزیابی اموال موضوع بند (ب) این ماده به قیمت روز به وسیله ارزیاب یا ارزیابی که از طرف هیأت یا نماینده آن تعیین می‌شوند انجام خواهد گرفت.

ماده ۹- هزینه ارزیابی و صورت‌برداری و فوق‌العاده روزانه نمایندگان دادستان و نیروی انتظامی از طرف هیأت تعیین و پرداخت و به هزینه قطعی کارخانه منظور خواهد شد. هزینه و فوق‌العاده مذکور متناسب با کار انجام شده است.

ماده ۱۰- کارخانه‌های مشمول قانون بر طبق اصول بازرگانی اداره خواهند شد و هیأت برای اداره امور کارخانه‌های مذکور و همچنین استفاده از اعتبارات دارای هر گونه اختیار قانونی است. هیأت می‌تواند در مواقع ضروری با تصویب وزارت صنعت، معدن و تجارت برای تکمیل و رفع نواقص قسمت‌هایی از کارخانه‌های مشمول قانون از محل اعتباراتی که در اختیار دارد در آن کارخانه‌ها سرمایه‌گذاری نموده و نسبت به استهلاک آنها قبل از تحویل کارخانه (موضوع ماده

د - تنظیم و نگهداری امور مالی و محاسباتی هیأت.

ماده ۱۸ - جلسات هیأت با حضور اکثریت اعضاء رسمیت داشته و تصمیمات آن با اکثریت اتخاذ خواهد شد ولی در هر حال اتخاذ هر تصمیمی از طرف هیأت حداقل مستلزم موافقت سه نفر از اعضا است.

ماده ۱۹ - مکاتبات اداری با امضای رییس هیأت و سایر اسناد تعهدآور با امضای رییس هیأت و دو نفر از اعضای هیأت معتبر خواهد بود.

تبصره - در غیاب رییس هیأت، یک نفر به انتخاب هیأت از طرف ایشان مکاتبات اداری و اسناد تعهدآور را امضاء می کند.

ماده ۲۰ - کلیه هزینه های مستمر و غیرمستمر هیأت به تشخیص و تصویب هیأت به نسبت فروش از محل فروش محصول کارخانه های مشمول قانون، تأمین و پرداخت می شود.

ماده ۲۱ - چنانچه هیأت به خدمت یک یا چند نفر از کارکنان سازمانهای دولتی یا وابسته به دولت احتیاج داشته باشد، سازمان مربوط مجاز است آنان را به عنوان مأمور در اختیار هیأت بگذارد. ترتیب پرداخت حقوق و مزایای این قبیل مأمورین با موافقت هیأت و سازمان مربوط است.

ماده ۲۲ - در صورتی که هیأت جهت نظارت در امور کارخانه ای، اعزام یک یا چند نفر از اعضای خود را ضروری بداند هزینه مسافرت و اقامت آنان به ترتیب زیر پرداخت میشود:

الف - تأمین وسیله مسافرت یا پرداخت هزینه آن با تأیید هیأت.

ب - هزینه اقامت مطابق قوانین و مقررات مربوط.

تبصره - اعزام اعضای هیأت به مأموریت به استثنای مسافرت هایی که به منظور اعمال نظارت انجام می دهند موکول به پیشنهاد هیأت و تصویب وزرای صنعت، معدن و تجارت و تعاون، کار و رفاه اجتماعی خواهد بود. در این قبیل مأموریت ها علاوه بر هزینه مسافرت و اقامت حق الزحمه متناسب تعیین شده توسط وزرای یادشده، پرداخت می گردد.

ماده ۲۳ - حق حضور اعضای هیأت از قرار هر جلسه دو میلیون و پانصد هزار مصوب مربوط قابل پرداخت

است.

ماده ۲۴ - هیأت موظف است موقت کارخانه اداره

ظرف شش ماه از تاریخ شروع گزارش جامعی از وضع اقتصادی مالی - فنی و اجتماعی کارخانه به وزیر صنعت، معدن و تجارت ارائه کند و ضمن آن مشخص نماید که ادامه کار کارخانه با وضع فعلی یا با شرایطی که پیشنهاد میکند مقرون به مصلحت است یا خیر، در

